

Standardy

Ochrony Małoletnich

w wersji skróconej przeznaczonej
dla małoletnich

Wstęp

Istotnym działaniem podejmowanym w Muzeum Hutnictwa w Chorzowie jest tworzenie warunków do skutecznej pomocy w sytuacjach dla Ciebie trudnych, w sytuacjach w których możesz doznawać krzywdzenia bądź przemocy wobec siebie, a także w sytuacjach kiedy jesteś świadkiem takich zachowań wobec Twoich koleżanek i kolegów.

Pamiętaj, iż:

- Masz prawo do ochrony przed przemocą fizyczną, psychiczną i zaniedbaniem.
- Prawo do ochrony przed przemocą oznacza, że bicie i poniżanie, krzywdzenie psychiczne, znęcanie się, okrutne i poniżające traktowanie są niedopuszczalne i karalne.
- Nikt nie ma prawa Cię bić, prześladować, czy wykorzystywać w celach seksualnych.
- Masz prawo do ochrony przed wszystkimi formami wykorzystywania seksualnego.
- Nikt nie ma prawa Cię dotykać w sposób, którego sobie nie życzyysz i nakłaniać lub zmuszać do kontaktów seksualnych.
- Nikt nie ma prawa angażować Cię w produkcję narkotyków i handel nimi ani zmuszać czy namawiać do ich zażywania. Policja, nauczyciele i inne służby mają za zadanie chronić Cię przed dostępem do nich.
- Masz prawo do życia bez wyzyskiwania i wykorzystywania, nikt nie może siłą zmuszać Ciebie do zrobienia niczego, a zwłaszcza czegoś złego. Nikt też nie może Ciebie zmuszać do pracy ponad siły ani wykorzystywać zarobkowo w inny sposób.
- Masz prawo do życia bez przemocy i poniżania. Nikt nie może Cię bić ani znęcać się nad Tobą w inny sposób.
- Masz też prawo do szukania wszelkiej pomocy, zawsze, gdy jesteś krzywdzony.

Dla zapewnienia Twojego bezpieczeństwa Muzeum wypracowało bardzo ważny dokument – „Standardy Ochrony Małoletnich”. Jest on wyrazem troski o Twoją ochronę w sytuacjach, w których czujesz się krzywdzony. Troskę tę rozumiemy jako szczególną dbałość o Twoją godność oraz o Twoje dobro fizyczne i psychiczne.

Do opracowania Standardów Ochrony Małoletnich Muzeum zostało zobowiązane przez państwo. Uznano bowiem za pilną potrzebę wprowadzenie systemowego rozwiązania ochrony małoletnich (osób do 18 roku życia) przed przemocą fizyczną, w tym seksualną, przemocą psychiczną, edukacyjną, materialną czy – coraz powszechniejszą – cyberprzemocą. W naszym Muzeum obowiązują Standardy Ochrony Małoletnich w wersji pełnej oraz w wersji skróconej przeznaczonej właśnie dla Ciebie.

Prosimy Cię pamiętać, aby przebywając w Muzeum:

- Zachowywać się kulturalnie.
- Szanować innych w tym swoich rówieśników.
- Przestrzegać obowiązujących zasad i reguł porządkowych.
- Wykonywać polecenia naszego Personelu.

Chcemy abyś wiedział, przeczytaj to uważnie:

Jeżeli spotkało Cię w domu, albo w Muzeum, coś, czego nie akceptujesz, coś co Cię niepokoi, martwi, smuci, albo ktoś Cię skrzywdził lub zachował w sposób nieodpowiedni, śmiało możesz nam o tym powiedzieć i poprosić o pomoc każdego

z pracowników Muzeum. Postaramy się rozwiązać ten problem w taki sposób, abyś był bezpieczny.

Przemoc może przybierać różne formy:

Przemoc fizyczna

- To przemoc, w wyniku której doznajesz faktycznej fizycznej krzywdy lub jesteś nią potencjalnie zagrożony.
- Krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za Ciebie.
- Może być czynnością powtarzalną lub jednorazową.
- To bicie, szarpanie, popychanie, rzucanie przedmiotami, kopanie dziecka, potrząsanie nim lub rzucanie, drapanie, szczypanie, gryzienie, ciągnięcie za włosy/uszy, zmuszanie do przebywania w niewygodnej pozycji, przypalanie, poparzenie lub zmuszanie do zjedzenia/połknięcia czegoś.

Przemoc emocjonalna

- Przewlekła, нефizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem, a opiekunem, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania.
- Zaliczamy do niej m.in.: niedostępność emocjonalną, ignorowanie potrzeb emocjonalnych dziecka, relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianie, oczernianie, odrzucanie, upokarzanie, straszenie, przypisywanie negatywnych cech dziecku, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy rodzicem/opiekunem a dzieckiem.
- Przemocą jest także nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja, a także sytuacja, gdy dziecko jest świadkiem przemocy.

Przemoc seksualna

- Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem poniżej 15 rż.
- Włączanie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody, i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób, i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa.
- Aktywność seksualna między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy.
- Kontakt fizyczny (dotykanie intymnych części ciała, penetracja).
- Bez kontaktu fizycznego — ekshibicjonizm, wszelkie formy werbalnego molestowania i skłaniania do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming (uwodzenie w Internecie w celu nawiązania kontaktu).
- Komercyjne kontakty seksualne z dzieckiem (wyzyskiwanie seksualne dziecka), gdy w zamian za udział w czynnościach seksualnych dziecko otrzymuje korzyść lub obietnicę korzyści.

Zaniedbanie

- Niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw przez rodziców, opiekunów, lub inne osoby zobowiązane do opieki, wychowania i ochrony dziecka. Obejmuje zarówno pojedyncze sytuacje, jak

i schemat funkcjonowania, w którym rodzic/opiekun nie zapewnia odpowiednich warunków rozwoju i dobrostanu dziecka.

- Może to dotyczyć takich obszarów jak: zdrowie, edukacja, rozwój emocjonalny, odżywianie, schronienie i bezpieczne warunki życia.

Kontakt pracowników Muzeum z Małoletnimi

- Pracownicy dbają o bezpieczeństwo zwiedzających podczas pobytu w Muzeum (we współpracy z rodzicem lub opiekunem).
- Zasady bezpiecznych relacji personelu ze zwiedzającymi obowiązują wszystkich pracowników, stażystów i wolontariuszy, praktykantów

Przez pracowników zabronione jest podczas komunikacji z małoletnimi:

- a) zawstydzanie, upokarzanie, lekceważenie i obrażanie dzieci, pracownikom nie wolno krzyczeć na dzieci, za wyjątkiem sytuacji kiedy to podniesiony ton głosu podyktowany jest okolicznościami faktycznymi, w których zagrożone jest bezpieczeństwo dzieci;
- b) ujawnianie jakichkolwiek informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci, zakaz ten obejmuje także wizerunek dziecka, informacje o jego sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej, światopoglądowych czy religijnych;
- c) zachowywanie się w obecności dzieci w sposób niestosowny, bądź dwuznaczny, lub w sposób, który może obiektywnie zostać uznany za taki, obejmuje to w szczególności używanie wobec dzieci, w ich obecności wulgarnych słów, gestów, żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

Pracownicy zobowiązani są w komunikacji z małoletnimi:

- a) zachowywać cierpliwość i należyty im szacunek;
- b) słuchać uważnie dzieci i udzielać im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku, rozwoju i zaistniałej sytuacji;
- c) podejmując decyzje dotyczące dziecka, informować je o tym i starać się brać pod uwagę jego oczekiwania;
- d) szanować prawo dziecka do prywatności, a jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, w związku z koniecznością ochrony dziecka, wyjaśniają dziecku zaistniałą sytuację i powody działania;
- e) jeśli pojawi się obiektywna konieczność porozmawiania z dzieckiem na osobności, pozostawić uchylone drzwi do pomieszczenia w którym prowadzona jest rozmowa i zadbać, o to aby pozostawać w zasięgu wzroku innych, jeżeli sytuacja tego wymaga można poprosić drugiego pracownika o obecność podczas takiej rozmowy z dzieckiem. Rozmowa może odbyć się wyłącznie w obecności opiekuna lub reprezentanta dziecka;
- f) zapewnić dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania, czy słów wypowiedzianych, mogą o tym powiedzieć temu pracownikowi lub wyznaczonej osobie i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.

Zabrania się pracownikom:

- a) bicia, szturchania, popychania oraz naruszania nietykalności fizycznej dziecka w jakikolwiek sposób;
- b) dotykania dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny;
- c) angażowania się w takie aktywności, jak łaskotanie, symulowanie walki z dzieckiem, organizowania brutalnych zabaw, jak i innych aktywności, które nie wynikają bezpośrednio z charakteru/specyfiki wydarzenia lub aktywności realizowanych przez Muzeum ;
- d) niejawnego bądź ukrywanego kontaktu fizycznego z dzieckiem.
 - 1) Pracownik będący świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zdarzeń lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, zobowiązany jest poinformować o tym Osobę wyznaczoną i/lub postąpić zgodnie z obowiązującą procedurą interwencji opisaną w rozdziale 9 SOM.
 - 2) Pracownicy muszą pozostawać w gotowości do wyjaśnienia określonych postępowań lub sytuacji, w których uczestniczyli, a które powodują powstanie uzasadnionego podejrzenia, iż naruszają zasady określone niniejszą Procedurą.

Kontakty poza godzinami pracy

- 1) Pracownikom Muzeum zabrania się zapraszać dzieci do miejsca zamieszkania pracownika oraz spotykania się z nimi poza godzinami i miejscem pracy. Obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych, chatroomy, nieoficjalne grupy zamknięte).

Zachowania niedozwolone pomiędzy rówieśnikami:

- a) Granie lub propagowanie niebezpiecznych gier, w tym nakłaniających do przemocy lub samookaleczenia.
- b) Rozpowszechnianie treści niebezpiecznych lub niedozwolonych w tym:
 - i) treści obrazujące przemoc, obrażenia fizyczne lub śmierć (wypadki drogowe, okrucieństwo wobec zwierząt),
 - ii) treści nawołujące do samookaleczeń lub samobójstw, bądź zachowań szkodliwych dla zdrowia, czy też zażywania niebezpiecznych substancji,
 - iii) treści dyskryminacyjne, zawierające postawy wrogości, nienawiści,
 - iv) treści pornograficzne.
- c) Wirtualna prostytutka (cyberprostytucja).
- d) Pornografia dziecięca.
- e) Pozytywna pedofilia.
- f) Sexting.
- g) Sextortion.
- h) Uwodzenie dzieci (*child grooming*).
- i) Cyberprzemoc (*cyberbullying*).
- j) Mowa nienawiści w Internecie.

Krzywdzenie ze strony innych osób lub rodziców / opiekunów

PAMIĘTAJ: w sytuacji, w której opisane powyżej sytuacje spotykają Cię ze strony innych osób, rodziców lub opiekunów masz prawo zgłosić się do pracowników Muzeum i poinformować ich o zaistniałej sytuacji.

Bezpieczeństwo online

Cyberprzemoc ma miejsce wtedy, gdy doświadczyłeś przemocy w sieci w jakiegokolwiek formie - nękania, straszenia, szantażowania z użyciem sieci, publikowania lub rozsyłania ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów z użyciem sieci oraz gdy ktoś podszywa się w sieci pod Ciebie wbrew Twojej woli.

CO ZROBIĆ W SYTUACJI ZAGROŻENIA?

ZAWSZE MOŻESZ LICZYĆ NA PRACOWNIKÓW MUZEUM.

- **Jeśli nie czujesz się bezpiecznie, powiedz o tym pracownikowi Muzeum. Przedstaw mu sytuację, jeśli masz świadków przemocy stosowanej wobec Ciebie. Poproś o reakcję, wsparcie i pomoc. Poinformuj także rodziców o tym, co Cię spotyka.**
- **Pracownik, do którego się zgłosiłeś, podejmie działania, mające na celu wyjaśnienie zaistniałej sytuacji.**

Pamiętaj:

- że nie jesteś winien/winna zaistniałej sytuacji i nikt nie ma prawa zachowywać się wobec Ciebie w ten sposób;
- że pomoc, którą otrzymasz ze strony grona pracowników, nie kończy się w momencie zakończenia procedur ustalenia sprawcy i zastosowania wobec niego środków dyscyplinujących. Pracownicy Biblioteki będą w sposób szczególny czuwać nad Twoim bezpieczeństwem i zwracać uwagę, czy nie są podejmowane wobec Ciebie dalsze działania przemocowe. Będą Ci również pomagać w radzeniu sobie z tą trudną dla Ciebie sytuacją.
- każdy ma prawo do poszanowania swojej godności
- **masz prawo szukać wsparcia dla siebie.**

JEŚLI sam/a doznajesz krzywdy lub jesteś świadkiem krzywdzenia innego rówieśnika to NATYCHMIAST powiedz o tym komuś dorosłemu:

- Dyrektorowi Muzeum
- innemu dorosłemu, który jest dostępny na terenie Muzeum

Osobą wyznaczoną przez dyrekcję Muzeum do nadzoru nad realizacją Standardów Ochrony Małoletnich w Muzeum oraz przyjmującą zgłoszenia o zdarzeniach zagrażających dobru małoletniego jest główny specjalista ds. kadr i HR, tel. 32 704 96 33.

Gdzie szukać pomocy (poza Muzeum):

- Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży: 116 111 Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży czynny całą dobę przez cały tydzień. Więcej informacji możesz także uzyskać wchodząc na stronę www.116111.pl

- Całodobowa infolinia dla dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli: 800 080 222
Antydepresyjny Telefon Forum Przeciw Depresji: 22 594 91 00
- Rzecznik Praw Dziecka prowadzi darmowy, całodobowy Dziecięcy Telefon Zaufania gdzie zarówno dzieci, jak i ich rodzice, czy opiekunowie mogą w każdej chwili uzyskać profesjonalne wsparcie psychologiczne i prawne. Jeśli tego potrzebujesz zadzwoń pod bezpłatny numer: 800 12 12 12
- Telefonując pod wskazane numery możesz porozmawiać o wszystkim, o przyjaźni, miłości, dojrzewaniu, kontaktach z rodzicami, rodzeństwem, problemach w szkole czy emocjach, których doświadczasz.
- Możesz uzyskać pomoc w sytuacji, kiedy czujesz się dyskryminowany, kiedy doświadczasz przemocy lub jesteś jej świadkiem.
- Pomoc Psychologiczna: 22 425 98 48